

Het pad voorbij Krijgerschap

De weg voorbij het zwaard

Peter Van den Broucke

Speciale dank aan mijn vriend en medekrijger, Dimitri Verdoodt, voor de inspirerende tekening.

Een moegestreden ridder in bijna versleten uitrusting. Zijn zwaard en schild staan aan de kant in de hoop dat hij het nooit meer moet gebruiken; maar toch niet te ver weg,... je weet maar nooit in deze wereld. Het gevecht vanuit polarisatie wordt uitgevochten in het dal, aan de rivier van het zuivere water (symbool voor neutraliteit). Beide partijen worden gekenmerkt door respectievelijk zwarte banners en witte vlaggen. Het bloed van hun waanzinnige, vernietigende strijd bezoedelt het bezielde water van wijsheid en gezond verstand. De doorleefde Krijger aanschouwt het vanuit de hoogte. Ook hij heeft in het dal gestreden. Hij heeft geleerd dat geen enkele confrontatie vrede heeft gebracht maar enkel lijden. Hij werd zelf een slachtoffer van macht en misbruik waarbij hij werd gedwongen kant te kiezen. Dat wil hij niet langer. Hij doorziet het. Hij heeft geleerd om naar zijn hart te luisteren. Hij kijkt over de gepolariseerde wereld heen, gesymboliseerd door zijn wapenbroeder, de valk. Samen reikhalzen ze naar de zon, het Licht dat de bron is van alles.

DIMLBY
25 ©

© 2025 Peter Van den Broucke

ISBN 9789465201665

Eerste druk: 2025 – Editie 1

Uitgegeven via zelf-uitgeefplatform Brave New Books

Het gedachtegoed in dit boek is bedoeld voor iedereen die begaan is met de toekomst. Voor mij, als auteur, is het dan ook vanzelfsprekend dat iedereen die achter dit gedachtegoed staat, deze boodschap verder mag verspreiden. De vrijheid van meningsuiting en de verspreiding van informatie is een belangrijk fundamenteel aspect. Daarom wens ik geen auteursrechten voor mezelf voor te behouden. Het is een vorm van dienstbaarheid aan de wereld.

INHOUD

DISCLAIMER.....	7
DANKWOORD	9
TOELICHTING VOOR HET LEZEN VAN DIT BOEK.....	10
EEN BOODSCHAP VANUIT HET UNIVERSUM	17
EXCALIBUR	21
DE DIENSTBAARHEID VAN HET ZWAARD.....	27
OP EEN ANDERE MANIER NAAR FILM KIJKEN	39
WIJSHEID KAN JE NIET LEREN	53
DOE NIET AAN ZELFCENSUUR.....	59
NAAR BINNEN DURVEN GAAN	73
KIJK DOOR HET CIRCUS HEEN	81
MICHAËL DE DRAKENDODER.....	95
LINKER EN RECHTER BREIN DENKEN	104
HET UNIVERSUM EN HET SPECTRUM VAN FREQUENTIES.....	120
DE MENS EN AI OF AI EN DE MENS?.....	149
DE MATRIX - OF TOCH NIET?	165
MEDEDOGEN IN PLAATS VAN MEDELIJDEN.....	180
WE ZITTEN VAST OP MOEDER AARDE.....	186
IN HET REINE MET STERVEN EN DOOD	200
WEES EEN MENS VAN DE WERELD.....	206
KRIJGER EN LICHTWERKER WORDEN EEN.....	212
WIE BEN IK? WAT WORDEN WE?.....	224
OVER DE SCHRIJVER.....	231

DISCLAIMER

Dit is mijn derde boek. Opnieuw een boek dat je kan blij maken of je kan triggeren. Blij omdat je er iets in herkent. Triggeren omdat het iets in jou wakker maakt. Schiet niet op mij als schrijver. Het is maar hoe jij er naar wil en durft kijken. Weet dat een reactie die vanuit een emotie ontstaat niet meer dezelfde reactie zal zijn eens de emotie is weggeëbd en je vanuit een gevoel kan beoordelen. Er zit veel informatie in dit boek. Na zoveel jaren in het leven te hebben gestaan, blijkt het synthetiseren, samenbundelen en verbinden van complexe informatie iets te zijn waar ik relatief goed in ben. Het blijkt trouwens een eigenschap te zijn van Tweelingen, mijn astrologisch geboorteteken. Toen ik enkele jaren geleden een astrologische lezing liet doen, werden me heel wat dingen duidelijk. Ik werd onder een bepaalde sterrenhemel geboren en die energieën hebben me een aantal kenmerken meegegeven. Ik kan jou, lezer, enkel maar aanmoedigen om zelf jouw astrologische eigenheden en betekenissen eens te bestuderen. Astrologie is trouwens een heel oude wetenschap. Oude Griekse, Egyptische en Indische wijzen gebruikten het. Tot eind 16de eeuw werd het op universiteiten onderwezen. Van zodra je aanvaardt dat planeten en sterrenstelsels een energetische inwerking op ons hebben, opent er zich een interessante wereld. Zelf merk ik dat in wat ik doe, wat ik verkondig en wat ik schrijf: synthese brengen op een rechtuit-rechtaan manier. Trouw zijn aan mezelf is voor mij een belangrijke levensles, die nog altijd doorgroeit. Die schemert ergens wel door in dit boek, denk ik. Met andere woorden, het is eigenlijk mijn ziel die spreekt op papier.

Ik schrijf dit boek dan ook in de eerste plaats voor mezelf. Ik heb geen commercieel doel, noch enig belang. Maar wie het wil lezen, is vrij om dit te doen. Al hoop ik natuurlijk stiekem een beetje dat ik bij jou, lezer, ergens een zaadje kan planten; een zaadje van inspiratie misschien? En waarom ook niet een zaadje van moed en daadkracht om zelf ook iets creatiefs in de wereld te zetten? Het zaadje laten groeien echter, daar kan ik je niet bij helpen, je zal het zelf moeten water geven.

Opgedragen aan alle mannen en vrouwen
die de Krijger in hun hart hebben gevonden
om te leven, te dienen en te leiden

DANKWOORD

Ik draag dit derde boek opnieuw op aan alle mannen en vrouwen die vanuit hun hart durven te leven voor de wereld. Aan alle mannen die het 'zwaard' durven opnemen tegen onrecht, corruptie en nodeloos geweld. Ook aan alle mannen en vrouwen die over interessante onderwerpen schrijven en spreken en die ontegensprekelijk een bron van inspiratie zijn geweest voor mij.

Ik zou hier heel wat mensen kunnen opnoemen, maar ik wil dat bewust niet doen. Er zijn vandaag heel wat mensen in mijn vriendenkring maar er zijn nog meer mensen die ik niet meer ontmoet in deze fase van mijn leven; mensen die in het verleden mijn levenspad hebben gekruist en beïnvloed en me -wellicht zonder het zelf te beseffen- mee hielpen ontwikkelen. Doorheen de vele jaren heb ik ze losgelaten of zij hebben mij losgelaten en er is geen contact meer. Maar, ondanks het feit dat onze wegen zich hebben gescheiden, ben ik ze allemaal dankbaar. Ik kan het best samenvatten als volgt:

Als mensen je loslaten, laat ze dan gaan.

Je lot is nooit gebonden aan iemand die je verlaat.

**Het betekent niet dat het slechte mensen zijn,
het betekent alleen dat hun rol in jouw verhaal voorbij is.**

**Als jij mensen loslaat, wens ze een goede reis,
het betekent immers dat jouw rol in hun verhaal voorbij is
en je mag nooit de wil hebben om ze bij jou te houden.**

Daarvoor dank ik jullie allen, mensen in deze wereld die mijn pad hebben gekruist. Ik zet mijn levenspad verder en ik hoop dat jullie hetzelfde doen, vanuit het hart. Dat wens ik jullie allen toe.

TOELICHTING VOOR HET LEZEN VAN DIT BOEK

Ik heb nooit een cursus gevolgd die me geleerd heeft hoe een boek te schrijven. Ik heb nooit de behoefte gevoeld om dit te doen. Ik heb ook geen AI technologie gebruikt om dit boek voor mij te schrijven. Het is een heel bewuste keuze. Enerzijds omdat ik de vrijheid wil hebben om te schrijven op de manier dat ik wil, en anderzijds omdat je door het volgen van zo'n cursus misschien wel wat interessante 'to do's' en 'not to do's' opsteekt, maar riskeert in een soort van algoritme terecht te komen dat je dan onbewust installeert in jouw onderbewustzijn, waardoor je tijdens het schrijven alsmaar opnieuw een stemmetje in je hoofd krijgt dat je vraagt: "*doe ik het wel goed?*" Trouwens, als je het perfect wil doen, laat het dan door een machine met AI software schrijven. Dan heb je ongetwijfeld een onberispelijk boek 'gemaakt', maar of je er jouw ziel hebt ingestoken, dat durf ik te betwijfelen.

Aan iedereen die dit boek leest met een vooringenomenheid en een ingebouwd foutdetectie programma moet ik dan ook zeggen: jammer, maar je zal fouten vinden, je zal hersenkronkels lezen, je zal misschien wat verstrikt raken in de structuur en je zal jezelf onderweg misschien afvragen waar ik naartoe wil. Op het moment dat ik deze paragraaf schrijf weet ik trouwens zelf nog niet goed waar dit boek zal eindigen. Maar dat maakt het net boeiend, denk ik dan. Het boek is voor mij het in de materie zetten van een deel van de enorme kennis die in mijn geest ronddwaalt. Op een bepaald ogenblik is het voor mij aangewezen om te beginnen schrijven, zodat er een vorm van coherentie ontstaat, een consolidatie op papier. Dat laat mij enerzijds toe om orde te scheppen in mijn hoofd-bibliotheek en anderzijds beter in te zien wat ik er nu mee kan en wil gaan doen.

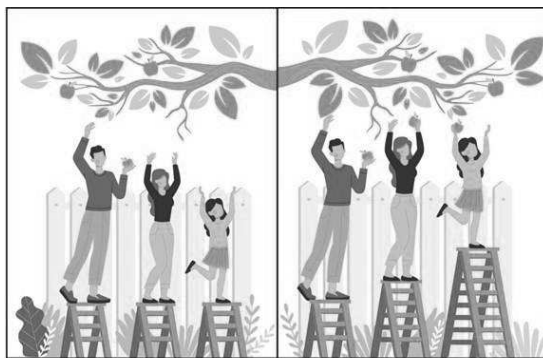
Ik weet van mezelf dat ik rechtuit ben, zowel in mijn spreken als in mijn schrijven. Het is wie ik ben. Ik tracht mijn meningen altijd te onderbouwen. Het is waar mensen mij voor appreciëren, maar ook waarom mensen mij soms mijden. Door ouder te worden schuift er wat meer zachtheid in de manier waarop ik me uit. Ik wil niemand

persoonlijk kwetsen. Dat is overigens nooit mijn bedoeling. Daarvoor heb ik al teveel meegemaakt en teveel gezien in deze wereld. Trouwens, één van de wijsheden die ik doorheen al die jaren heb geleerd, is het loslaten van de intentie om iemand te willen overtuigen. Enerzijds heeft het geen enkele zin en anderzijds, waarom zou ik ervan uitgaan dat wat ik zeg de absolute waarheid is. Ik schrijf daarom niet om jou te overtuigen van iets, dat moet je zelf doen. Het feit dat je boeken leest, verdient trouwens al een felicitatie.

Sinds enkele jaren begin ik mijn lezingen met de stelling: *“ik behoud mij het recht voor om ten allen tijde mijn mening te herzien, als in de toekomst zou blijken dat, op basis van de informatie die ik vandaag nog niet heb maar in de toekomst wel, dit wenselijk zou zijn”*. Het heeft een vorm van rust gebracht, zowel bij mezelf als bij het publiek dat komt luisteren naar alle zin en onzin die ik vertel. De tijd is voorbij dat iemand voor de klas komt staan en jou zegt: *“ik zal jou eens de waarheid vertellen”*. Als je zo iemand ontmoet, raad ik je aan om je om te draaien en zo snel mogelijk weg te lopen. Met zo iemand ben je niets. Het is iemand die niet bereid is om zijn waarheid vanuit een ander oogpunt te bekijken. Hij wil zijn gelijk halen en hij zal al snel in een modus vervallen van cognitieve dissonantie van zodra hij met een ander argument geconfronteerd wordt. Het is dan ook zinloos om ermee in gesprek te gaan. Debatten met politici op TV zijn er een mooie voorbeeld van. Er wordt veel geblaas, er wordt niet naar elkaar geluisterd en op het einde blijf je als kijker op je honger zitten. Zinloos dus.

“Ik durf mijn mening te herzien” en *“Ik bezit niet de absolute waarheid”*. Door deze twee houdingen te implementeren, blijf ik in mijn vrijheid en jij in de jouwe. Onze waarheden mogen gerust verschillen, ze zijn evenwaardig. Zolang we samen bereid zijn om naar de ander te luisteren, met zo min mogelijk oordeel, dan verrijken we elkaar.

‘We zijn allemaal gelijk’ bestaat niet, ‘we zijn allemaal gelijkwaardig’ wel.

Gelijkheid

Gelijkwaardigheid

Er wordt enorm veel geschreven en gesproken in deze wereld. Fantastisch boeiende dingen allemaal. Maar eigenlijk wordt er niets echt iets nieuws meer gebracht. Dat is ook de reden waarom ik geen enkele vorm van auteursrecht wil opeisen. Alles bestaat immers al, is ooit beschreven, getekend of in kennis gegoten. Wat schrijvers en sprekers wel doen, is bijkomende inzichten toevoegen of ze in begrijpbare taal van de tijd gieten. Dat is wat groei in kennis en bewustzijn betekent en die mensen 'openen' de geestelijke toegang er naartoe. Het is transmuteren naar iets van een hogere orde, als het ware. Het zijn mensen die op de een of andere manier toegang krijgen tot de hogere kosmische kennis, noem het gerust de goddelijke wijsheid, en die, doorheen die verbinding, een kanaal zijn om die kennis tot bij het grote publiek te brengen.

Kijk vanuit deze insteek eens naar bijv. Helena Blavatsky (1831-1891), de Russisch-Amerikaanse mysticus en auteur die in 1875 samen met andere mystici de Theosofische gemeenschap oprichtte. Theosofische schrijvers zijn van mening dat er een diepere spirituele realiteit is en dat direct contact met die realiteit tot stand kan worden gebracht door intuïtie, meditatie, openbaring of een andere geestelijke staat die het normale menselijke bewustzijn overstijgt. Haar werk lezen vanuit ons moderne gedachtengoed en manier van denken, is een hele uitdaging. Zelf heeft zij die kennis ook ergens gehaald of ze is haar bezorgd. Rudolf Steiner (1861-1925), gekend van de Steiner scholen, was een Oostenrijkse esotericus, schrijver,

architect en filosoof. Hij is bekend geworden als grondlegger van de antroposofie en zijn praktische toepassingen. Hij gebruikte onder andere het werk van Blavatsky, 'vertaalde' het in begrijpbare taal voor zijn tijd en bouwde erop verder. Hij voegde er zijn inzichten aan toe en was op die manier ook een 'schepper' van de steeds groeiende kennis en bewustzijn.

Vandaag doen schrijvers en sprekers net hetzelfde. Ze zetten kennis om in begrijpbare taal van vandaag en bouwen erop verder. Dat is hun creatie en het is op die manier een verrijking voor al wie het wil lezen of beluisteren. Het is hoe groei in bewustzijn vorm aanneemt en alsmaar groeit.

Dat is meteen ook de uitdaging van de hedendaagse tijd: alles is toegankelijk en technologie heeft ervoor gezorgd dat je bijna geen moeite meer moet doen om die kennis te bereiken. Maar het is jouw verantwoordelijkheid om dit al dan niet te doen. Uiteraard vraagt het inspanningen, maar ook dat is jouw vrije keuze. Dit boek is dan ook niet meer en niet minder een samenvoeging van kennis, redeneringen en beschouwingen. Mijn inspiratie heeft ze samengebundeld en wat ik daarmee creëer, leidt tot een aantal beschouwingen die jou kunnen helpen om voor jezelf nog beter te weten te komen wie jij bent en waarvoor jij staat. Het enige wat je daarvoor moet doen, is met een open geest lezen.

De titel van dit boek is bewust gekozen. Het archetype van de Krijger eveneens. Ik ben van mening dat het Krijger-archetype één van de meest miskende archetypes is in de huidige samenleving. Het Krijger-archetype staat voor pure, zuivere, krachtdadige, liefdevolle, constructieve mannelijkheid. Die eigenschappen worden steeds meer weggemoffeld in een maatschappelijke laag van 'alles moet op een zachte manier' gebeuren. Het feminisme en andere bewegingen hebben daartoe bijgedragen. Enerzijds is dit een begrijpelijke evolutie, anderzijds heeft dit er echter voor gezorgd dat veel jongens en mannen niet meer weten wat het betekent, echt man te zijn. Toegegeven, er is dan ook heel wat destructieve mannelijkheid in de wereld, wat verklaart waarom bijv. termen als patriarchaat en mannelijkheid een erg negatieve bijklank hebben

gekregen. Voor een deel is dit terecht, voor een deel ook niet. Er is immers niets fout met mannelijkheid, zelfs niet met patriarchaat, integendeel, het patriarchaat is de uiting van een onvolwassen mannelijkheid. Het feminisme heeft zeker goeds gebracht maar ook veel schade aangebracht aan de mannelijke ziel. In hun strijd zagen ze niet dat mannen net zo goed als vrouwen slachtoffer waren geworden van een doorgeslagen patriarchaat.

Zonder een scheppende, mannelijke kracht ontstaat er immers niets. MAAR, er is een grote maar. Een gezonde scheppende mannelijke kracht kan niet zonder het creatieve vrouwelijke. Als de scheppende, mannelijke energie blijft hangen in het gepolariseerde krijgerschap, met andere woorden, als het zich focust op wellesnietes debatten, macht in plaats van kracht, misbruik in plaats van rechtvaardigheid, winst en materialisme in plaats van dienstbaarheid, dan loopt het helemaal fout in de wereld. De Krijger in elk van ons heeft dan ook een enorme taak te verrichten: niet alleen moet hij in staat zijn om het metaforische zwaard te hanteren en een onderscheid kunnen maken tussen waarheid en onwaarheid, hij moet zijn kundigheid weten uit te breiden met kennis die van een veel grotere orde is dan deze die ons via het schoolsysteem en de reguliere mediakanalen worden gebracht. De Krijger heeft de voortdurende taak om zijn bagage aan diepe kennis te vergroten en die om te zetten in meesterschap, geleerdheid en wijsheid. Enkel op die manier zal hij een holistische kijk verkrijgen op het wereldgebeuren, zal hij vanuit een vogelperspectief ernaar kunnen kijken en zal zijn gezichtsveld zich verruimen tot voorbij de horizon, waar de universele, goddelijke wijsheid zich bevindt. Enkel op die manier zal de wijze waarop hij het zwaard hanteert een zichtbaar verlengstuk zijn van wat er binnen in de Krijger leeft, terwijl zijn gezichtsveld gericht is op de horizon. De intenties die de Krijger via het zwaard in de buitenwereld neerzet, bepalen immers of zijn mannelijke scheppingskracht opbouwend of vernietigend zal zijn. En opbouwende scheppingskracht is waar de wereld nood aan heeft.

Ik denk dat wat ik in dit boek schrijf vooral mannen zal inspireren. Ik gebruik dan ook vooral de 'hij' vorm in wat volgt. Het is echter niet enkel voor mannen bedoeld want ook vrouwen zullen er ongetwijfeld heel wat in herkennen. Het archetype van de Krijger is duidelijk een mannelijke eigenschap en daar richt ik me op. Het is duidelijk dat die mannelijke energie de vrouwelijke nodig heeft om een balans te vinden. Zonder het vrouwelijke in de man te omarmen, kan het mannelijke immers al te makkelijk ontsporen. Het pad van de man is de uitdaging om ook het vrouwelijke in hem te omhelzen. Voor vrouwen geldt het omgekeerde. Daarom is het nuttig dat ook vrouwen de boodschappen in dit boek herkennen, niet in het minst om het mannelijke pad goed te begrijpen. De wereld heeft nood aan Krijgers die het zwaard op een juiste manier weten te hanteren. Zij hebben geleerd om ook het vrouwelijke in zichzelf te omarmen.

Het is al vele jaren mijn persoonlijk pad geweest. Ik heb al heel wat kennis en ervaringen neergeschreven in mijn vorige boeken. Het pad van kennis, ervaring en wijsheid kent echter geen einde. Het is daarom dit derde boek er is gekomen. Voor mij is schrijven een vorm van orde scheppen in mijn hoofd en het consolideren op papier. Mensen zeggen wel eens dat ik veel weet. Misschien is dat wel zo, misschien ook niet. Wat ik wel betracht is om vanuit die 'lagere' vorm van kennis, de weetjes van de materiële wereld zeg maar, naar een 'hogere' vorm van inzicht en weten te evolueren. Omdat ik ergens diep in mij voel dat de kennis bij de mens en de mensheid weliswaar erg snel groeit, maar dat er iets belangrijks ontbreekt. Als de mensheid er niet in slaagt om die hoeveelheid aan kennis om te zetten in een hogere vorm van holistische intelligentie en wijsheid, waarbij er naar het geheel wordt gekeken en niet naar de som van de verschillende onderdelen, riskeren we heel erg in de problemen te geraken. Omdat de beperktheid van het 'lagere' denken niet kan of wil zien welke schade ze aanricht. Je kan immers niets zeggen over het geheel wanneer je alleen afzonderlijke delen van de werkelijkheid bestudeert of je je aandacht focust op één bepaalde doelstelling en geen rekening houdt met mogelijke

neveneffecten. Als je je focust op één boom, zie je het bos niet meer. De waarde van het geheel is bovendien altijd groter dan de optelsom van de delen.

Er is een dringende noodzaak om onze ware geest terug in ons brein-denken te brengen. Het potentieel van de scheppende geest schijnt echter overgroeit te zijn door het onkruid van vernietigend denken.

Daarom dit vrijblijvend advies: lees het boek en haal eruit wat jij boeiend vindt of waar je iets aan hebt. Lees met een open geest en laat je niet verleiden tot oordelen. Lees elk onderdeel apart, maar probeer een overzicht te bewaren over het geheel. Beoordeel voor jezelf pas op het einde van het boek.¹ Tracht de informatie en de redeneringen in dit boek niet al te rationeel te benaderen, maar te voelen. Er zit een rode draad in die op het einde tot een inzicht kan leiden. Dat inzicht kan voor jou anders zijn dan voor mij en dat is goed.

Ik heb een poging gedaan om heel wat gedachtengoed, inzichten en kennis samen te brengen met één doel: alles, maar dan ook alles vanuit een breder perspectief te gaan bekijken en het beperkende, 'lagere' denken te laten groeien naar een 'hogere' vorm van opmerken, doorgronden en weten. Dat is mijn kernboodschap. Het is een absolute noodzaak voor de wereld dat we dit met steeds meer mensen kunnen doen. Als je voor jezelf die waardevolle boodschap kan meenemen, dan heb ik bereikt wat ik wilde bereiken en mag jij jezelf feliciteren voor wat jij hebt verworven.

¹ Het woord **oordelen** wordt vaak op een negatieve manier gebruikt, als in veroordelen. Oordelen en veroordelen hebben te maken met afkeuring. Op een oordeel zit heel vaak een persoonlijke (bewuste of onbewuste) emotie.

Beoordelen is gebaseerd op kennis en is ten zeerste wenselijk. Beoordelen heeft iets neutraal. Als je niet beoordeelt, als je geen inschatting maakt, als je niet de feiten bekijkt, loop je het risico naïef te zijn. Als je bijv. gevaar niet kan beoordelen, stap je best niet in een auto. Als je wat anderen verkondigen niet kan beoordelen vanuit jouw diepe kennis en met een open geest, zal je je laten verleiden tot een copy/paste gedachtengoed.

EEN BOODSCHAP VANUIT HET UNIVERSUM

“Blijf spreken en zet je opnieuw aan het schrijven” zei de stem in mijn hoofd. Even dacht ik *“Ojee, hier gaan we weer”*, maar al snel voelde de boodschap juist aan en heb ik beslist om de ‘hogere vraag’ (nog maar eens) in uitvoering te zetten.

De boodschap kwam tijdens een lange reis door Portugal en Spanje. Was het een stem? Was het een gevoel? Was het een ‘channeling’? Ik weet het niet en het is ook niet belangrijk. Opeens wist ik iets dat ik een seconde daarvoor nog niet wist. Toegegeven, ik had voor het vertrek wel een intentie gezet en ik wachtte af wat er zou komen. En waarachtig, als je oprecht een intentie in het Universum zet, wees er maar zeker van dat er antwoord komt. Ik had bewust even afscheid genomen van de chaotische wereld en koos ervoor een tijdje de stilte op te zoeken, zonder iets te moeten of te willen. Dat lukte vrij aardig, mede omdat ik eigenlijk geen vast reisplan aanhield, iets wat voor iemand zoals ik, die zowat heel zijn leven heeft moeten plannen en uitvoeren, een uitdaging is. Stilte brengt rust. Stilte is goddelijk. Stilte is noodzakelijk om kennis te verwerken en te laten inzakken. Stilte zorgt voor diepgang en de natuur, in al haar pracht en kracht, helpt je daarbij. Overigens volledig gratis. Heel onverwacht en eigenlijk niet gepland, kwam ik terecht in het kleine dorpje Carmona, in Spanje. Ik stapte een klein kerkje binnen, gewijd aan San Bartolomé, waar een treurend Maria beeld stond: *‘Maria Santisima de Los Dolores’*, is de naam van het beeld, oftewel *‘The Lady of the Sorrows’*². Het bleek trouwens ‘Inmaculada Concepción’ te zijn in Spanje, dag van de Onbevleete Ontvangenis, waarbij zowat in elke parochiekerk een treurende Maria aanbeden wordt. Ik kende de betekenis van die decemberdag niet, maar het blijkt een dogma van de katholieke kerk te zijn dat met een hoogfeest gevierd wordt op 8 december, negen maanden voor het

² The Lady of the Sorrows: ‘Dolores’/‘Sorrow’ betekent smart of verdriet. De maagd van verdriet is een moeder, een koningin en een priesteres, volgens haar iconografie. Ze treurt om de kruisiging van Jezus Christus.

feest van de geboorte van Maria op 8 september³. Voor één dag mag ze in de katholieke kerken in Spanje de plaats innemen van het mannelijke. Al merkte ik meteen dat er toch nog mannelijk toezicht over gehouden werd. Het leek alsof het mannelijke instituut kerk wel even wilde toelaten dat het vrouwelijke geëerd werd, maar toch ook niet teveel.

Het kerkje had iets magisch, iets dat ik niet kon beschrijven, maar iets dat goed aanvoelde. Ik voelde het verdriet van Maria, niet zozeer voor het sterven van Jezus Christus, maar wel een verdriet voor de mensheid. Trouwens het is enkel de menselijke, fysieke vorm van Jezus die stierf aan het kruis, de Christus sterft helemaal niet; integendeel, de Christus is doorheen Jezus op aarde ingedaald en de Christusenergie leeft voort. Toch zat er hoop in het verdriet en wat er in de stilte van de kerk energetisch bij me binnenkwam, was krachtig: een gevoel van lichtheid, gevolgd door een emotie van verdriet, gevolgd door een heel vredig gevoel, gevolgd door een impuls: *“blijf spreken en zet je opnieuw aan het schrijven”*.

Het Universum had gesproken, mysterieus en op een onverwacht moment. De boodschap was krachtig en duidelijk. Daar waar ik enkele dagen tevoren nog in tempeliersburchten en berggebieden

³ Ik raakte er zelf even van de wijs van, maar na wat onderzoekwerk begreep ik de kerkelijke ‘kunstgreep’. De aanduiding “Onbevleete Ontvangenis” is een antwoord van de kerk op een eeuwenoude kwestie: het kon toch niet zijn dat Jezus geboren was uit een zondige vrouw? Na de zondeval van Adam en Eva waren alle mensen immers met de erfzonde belast. Een lot dat van generatie op generatie werd doorgegeven. Zonder ‘kunstgreep’ zou dat ook voor Maria gelden en bij uitbreiding ook voor haar zoon, Jezus. In 1854 werd door paus Pius IX de knoop doorgemaakt en een kerkelijk dogma uitgevaardigd van Maria’s onbevleete ontvangenis. Op Maria, de gezegende onder de vrouwen, was de erfzonde niet van toepassing en ook bij haar conceptie werd de erfzonde niet doorgegeven. Daardoor kon ze de moeder van God worden.

Ziezo, de mannen van de kerk hadden beslist en het aanbiddingsfeest kon beginnen. Stel a.u.b. niet teveel kritische vragen, beste parochianen, Rome weet het immers beter.

Tot zover mijn onderzoekwerk naar het hoogfeest.

naar betekenisvolle tekenen speurde, kwam het kosmische signaal binnen op deze mooie krachtplek van Moeder Aarde: een klein kerkje in een klein dorpje. Ik heb het dan wel niet hoog op met gelijk welke vorm van religie, ik stap wel eens graag een kerk binnen. Sinds ik een tijdje geleden in één van de sterk energetische kathedralen in Frankrijk de boodschap ontving: *“kijk door het circus heen”*, zit er geen weerstand meer op om in gelijk welke kerk, kathedraal, moskee of synagoge binnen te stappen. Maar daarover meer, verderop in het boek.

Tot zover dit voorwoord en de plausibele uitleg waarom ik dit derde boek schrijf. Het voelt niet aan alsof het moet, maar omdat het mag. Het Universum zet mij aan om al mijn zinnige en onzinnige denkpatronen en doorheen de jaren opgebouwde kennis, intelligentie en wijsheid nog maar eens te consolideren op papier. Vanuit dat gevoel wilde ik het dan ook doen, al wist ik op het moment waarop ik eraan begon, helemaal nog niet hoe het boek zou evolueren en waar ik zou uitkomen. Ook dat is een belangrijke boodschap van het Universum: eerst kunnen loslaten vooraleer er iets nieuws kan komen. Je moet eerst de groene vijver laten leeglopen alvorens er nieuw fris water in kan. En voorwaar, tijdens een nacht schoot de titel me opeens te binnen en de verschillende hoofdstukken ontvouwdend zich naarmate ik verder schreef.

**De enige opdracht die een mens heeft,
is zijn bestemming vinden**
-Paulo Coelho –

EXCALIBUR

Ergens in de zesde eeuw n.C.⁴ In het rijk van Brittannië regeert Koning Uther Pendragon. Hij is gehuwd met Igraine en samen krijgen ze een zoon, Arthur.⁵ Het leven in die tijd is er hard en wreed. Hebzuchtige edelen bevechten elkaars gronden en jachtgebieden, boeren worden uitgebuit, bedelaars en melaatsen zwerven over de drukke marktpleinen. Om het koninkrijk te redden van de invallen van de Saksen heeft koning Uther een overeenkomst afgesloten met de tovenaars en wijze ziener Merlijn. Merlijn zal voor de koning een overwinning op de Saksen garanderen. In ruil daarvoor moet hij de opvoeding van Arthur uit handen geven aan Merlijn. Merlijn beseft dat het volk in duisternis leeft. Ze zijn onwetend en worden in angst gehouden door machtige heersers. Geweld, foltering en brandstapels moeten daarvoor zorgen. Schuld of geen schuld is bijzaak, het spektakel op het marktplein dient een doel. Enerzijds komen de verworpenen der aarde naar het spektakel van een terechtstelling kijken uit leedvermaak, anderzijds weten de heersers heel goed hoe ze op die manier elke eventuele gedachte van opstand meedogenloos kunnen neerslaan. Merlijn wil voor verandering zorgen. Hij wil licht brengen in deze duistere tijden, die vandaag bekend staan als de donkere middeleeuwen. Hij wil rechtvaardigheid terugbrengen en daarvoor heeft hij Arthur nodig, de toekomstige koning. Merlijn zal persoonlijk instaan voor de opvoeding en opleiding van de koning in wording. Arthur wordt in het geheim bij een familie ondergebracht en Merlijn onderwijst hem in kennis, moreel gedrag en gevechtscunst.

⁴ Eén van de vele boeken is het boek 'Koning Arthur' van Jaap ter Haar.

⁵ De verhalen van Koning Arthur zijn gebaseerd op Keltische legenden en middeleeuwse literatuur. Niettegenstaande de historische feiten niet vaststaan, geeft de figuur van Arthur aanleiding tot niet enkel prachtige verhalen, maar vooral tot het besef van diepmenselijke waarden die de moeite zijn om voor te strijden.

Als Uther Pendragon overlijdt, moet er een nieuwe koning worden gekozen. Het land is echter in chaos en het volk lijdt. Ontrouwe edellieden hebben van de zwakte van de stervende koning gebruik gemaakt om hun macht te versterken. Er worden geheime bondgenootschappen gesmeed, ook met de Saksen. Die staan op het punt om het rijk opnieuw binnen te vallen. De onrust groeit. Merlijn roept de hulp in van 'de Vrouwe van het meer'. Zij geeft Merlijn een zwaard, Excalibur genaamd. Merlijn steekt het zwaard in een diepe gleuf in een rotsblok en spreekt daarbij een toverformule uit. Samen beslissen ze dat enkel wie het zwaard vanuit het hart kan hanteren, het recht krijgt op het koningschap en het gebruik van het zwaard. Degene die het zwaard uit de steen kan onttrekken, zal de nieuwe koning van Brittannië worden.

In de hoofdstad van het rijk worden feesten georganiseerd. Er zal een nieuwe koning worden gekozen. Merlijn overhaalt de bisschop om zijn plan als hét goddelijk plan te erkennen. Vele edellieden en ridders stromen samen. Ze pronken met hun banners, uitrusting en zwaarden. Eén voor één doen ze een poging om het zwaard uit de rots te trekken. Tevergeefs, ze hebben niet de juiste intentie in zich om waardig te zijn om het zwaard Excalibur te hanteren. Hun ijdelheid en machtswellust heeft ze verblind en hun egoïsme en blinde afgunst maakt dat ze met brute kracht het zwaard uit het rotsblok willen trekken. Eén voor één moeten de edellieden afdruipe, gekrenkt in hun eer. Brute kracht is niet de manier waarop Excalibur zich laat hanteren. Het geheim om het zwaard aan de rots te onttrekken zit niet in het trekken, maar in de flexibele combinatie van eerst duwen en dan rustig uittrekken. Als Arthur gevraagd wordt om het te proberen, past hij als van nature die handelswijze toe en lukt het hem met gemak om het zwaard te bevrijden. Verrast en nog een beetje onwennig staat hij met Excalibur in zijn handen. Het publiek staat in volle verwondering te kijken want niemand weet wie de jongeman is. Merlijn geeft de verbaasde bisschop een scherpe blik, waarna die snel zijn rol opneemt en Arthur tot uitverkorene uitroept om koning 'voor eens en altijd' te zijn. Van Merlijn heeft Arthur geleerd dat je eerst moet

geven alvorens je kan terugkrijgen.⁶ Hij is klaar om de rechtmatige koning te worden en daar heeft Merlijn voor gezorgd. De belofte die hij aan de overleden koning Uther heeft gemaakt, kan nu in uitvoering treden. Arthur Pendragon zal niet heersen over zijn onderdanen, maar zijn volk als koning dienen, als bekrachtigd dienaar van God en gezeten op een troon van rechtvaardigheid. Excalibur wordt het verlengstuk van 'de koning die vanuit het hart regeert' en het zal enkel die koning dienen tot in de eeuwigheid.

Als hij tot koning wordt gekroond, wordt Arthur geconfronteerd met de onrechtvaardigheid, de miserie, het vals geloof en de angst van zijn onderdanen. Hij wil recht en barmhartigheid laten gelden in zijn rijk en komt op voor het arme volk. Hij wordt een Koning-Krijger voor rechtvaardigheid en regeert met kracht en moed. Hij trouwt met de mooie Lady Guinevère, de vrouw die zachtheid toevoegt aan zijn regeren. Zij biedt een veilige bedding voor de daadkracht van de koning en de taken die hij moet uitvoeren. Arthur richt de Ridders van de Ronde Tafel op in Camelot, het legendarische koninkrijk en de hoofdstad van Arthur's rijk, waarin een rechtvaardige samenleving centraal staat. Er is opnieuw vrede in het rijk. Arthur wordt bijgestaan door Merlijn, de Ridders van de Ronde Tafel en de hofnar Guy, die de nodige luchtigheid en vreugde brengt in Arthur's zware taak.

Excalibur is het zwaard van koning Arthur. Er worden magische krachten aan toegeschreven en het wordt geassocieerd met rechtmatige vrijheid en soevereiniteit. Excalibur is echter meer dan een zwaard; het is een symbool van goddelijke kracht en nobelheid dat door de eeuwen heen zal voortduren. Het symboliseert de eenheid van alle volkeren en de strijd tegen het Kwade. Excalibur is het verlengstuk van wie koning Arthur is en waarvoor hij staat.

⁶ Het Excalibur verhaal en de rots is een heel mooi metafoor voor de essentie van het leven en het recht op overvloed. Bereid je eerst voor om te geven. Het leert je respect en dienstbaarheid. Slechts dan zal het leven jou overvloed en vreugde terugschenken.

Aan de Ronde Tafel is plaats voor twaalf 'Ridders'⁷. Walewyn, Pellinore, Bedivere, Lancelot en Modred zijn enkele namen van de Ridders die de boodschap van Arthur en de waarden waarvoor Camelot en Excalibur staan, uitdragen. Niemand zit aan het hoofd van de tafel. Daarmee is iedereen gelijkwaardig en wordt elke stem gelijkgesteld gehoord.

De koning heeft het echter niet gemakkelijk. Vrede bewaren blijkt moeilijker te zijn dan oorlog voeren. Hij moet niet alleen vechten tegen aanvallen van andere volken, ook aan het hof stuit hij op tegenstand. Ridder Modred lijkt Arthur te willen steunen, maar in het geheim smeedt hij een plan om de Ridders van de Ronde Tafel tegen elkaar op te zetten en Koning Arthur ten val te brengen.

Het edele doel dat Arthur vooropstelt wordt niet door alle edelen begrepen. Ze voelen zich in hun eer aangetast en vinden de menswaardige wetten die Arthur uitvaardigde maar niets. Zij leven volgens de wetten van het recht van de sterkste. Ze zijn bang dat ze hun roem, eer en verworven voordelen helemaal zullen verliezen en verzetten zich tegen de idee dat het volk meer rechten krijgt. Ze kennen enkel het woord van het brute zwaard en begrijpen niet waarom Arthur zijn tijd verprutst aan praten en onderhandelen. Ze begrijpen de ware kracht van Excalibur niet en vinden Arthur geen waardige Koning. Langzaam maar zeker komen de 'kracht van het Licht' en de 'Macht van de Duisternis' tegenover elkaar te staan. Een botsing lijkt onvermijdelijk. Modred's duistere plannen vinden gretig voeding bij de machtsgeile en corrupte edelen.

Arthur's vertrouwing Lancelot en Eerste Ridder van de Ronde Tafel wordt verliefd op de mooie Guinevère. Lancelot heeft echter trouw

⁷ De titel van 'Ridder' ontstond in de vroege middeleeuwen. In het verhaal van koning Arthur staat een Ridder voor volharding en moed. Een Ridder is barmhartig en hij bestrijdt onrecht en verdrukking. De vrouw van een Ridder wordt Jonkvrouw genoemd. Later werd het een adellijke titel. Vandaag wordt een Ridder eretitel toegekend aan mensen die zich verdienstelijk hebben gemaakt in de maatschappij.